

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel:
 Egész évre 4 ft — kr.
 Félévre 2 ft — kr.
 Negyedévre 1 ft — kr.
 Egyes szám ára 10 kr.
 Hirdetéseket jutányosan számítunk.
 Hivatalos hirdetésmények 100 szög 1 fírtért közöltetnek.
 Kindestari bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.
 Hirdetéseket s előfizetéseket felvesz Landesmann M. könyvkereskedése S.-a.-Ujhelyben.

SÁTORALJA

SZERKESZTŐSÉG

ÉS
KIADÓHIVATAL

nova a lap szellemi részét illető közlemények s az előfizetési pénzek, hirdetési kéziratok s díjak és a lap szétküldésére vonatkozó felváltások intézendők:
 Sárospatak, Hátkörzy-utca 171. sz.
 Kéziratokat nem adunk vissza.
 Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el.
 Nyúlter minden sora 20 kr.

Zemplényvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:

STEINFELD JENŐ.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LÁSZLÓ.

Ünnepelünk!

A keresztény világ december 25—26 napjait nagy lelki örömmel szenteli meg, mint emlékülennepét ama nagy történelmi ténynek, mely ott keleten, egy kis városban, Betlehemben, egy szegényes istállóban jött létre.

E napokban a gondolatokat oda irányítják, a honnan világoosság áradt szét az egész világra, a honnan a lelki erőnek hatalma indult meg, s a honnan a tiszta humanismus eszméje hatotta át az emberi társadalmat minden rétegét.

Azonban igen jelentéktelen volna ez az ünnep, ha csupán a keresztény világ emlékeznék meg róla, sokkal jelentékenyebb a karácsony ünnepének fogalmi tartalma, semmint hogy az egész világ *küvetel nélkül* ne hódolna meg a betlehemi esillag fénye előtt.

Az a világoosság, mely kigyúlt 1896 esztendővel ezelőtt, nem szűkkörré szorított, hanem sugaraival bejárta a földtekének minden pontját, életet keltve mindenütt.

Az a lelki-erő, mely ott a betlehemi jászol előtt hódolatra készíté a pásztorokat s bökéseket, hanem ott, hanem minden kebelben szikrát gyújtott.

S a humanismus áthatotta az emberi társadalmat minden rétegét, szelidítve az erkölcsöket, nemes szokásokat otthonosított meg.

Ünnepelünk ma mindnyájan, kikben a műveltség, a világnak eme lelke lako-

zik, mert tudjuk jól, érezzük melegen keblünkben, hogy a történelmi esemény, melynek első mozzanta ott a távol keleten játszódott le, végeredményében s mai jelentőségében mindenütt meglátszik, mindenhol észrevehető.

Nagy történelmi esemény volt az, mely által romba dőlt egy egész világ, melyben zsarnokság, kényszer, alattomoság, ellenségeskedés uralkodtak, melyben hamis volt az isten-ismeret, az emberek egymáshoz való viszonyainak tudása, — melyben minden, de minden alantós, földi volt.

Nagy történelmi esemény volt az, mely által egy egész új világ nyílt meg, melyben tiszta tudat Istenről, tiszta ismeret az emberről, a földi életnek nagy jelentősége, a vallás-erkölcsi életnek egész valója nyert nyilatkozatot.

Ezt a történelmi eseményt ünnepelni kell minden embernek, ki a művelt névre igényt tart, legyen az keresztény, zsidó, pogány, vagy akárféle vallásfelekezettű.

A betlehemi gyermekből világoosság áradt szét, melynek jótékony hatása átjárta a világot, átjárja ma is, bármint tiltakozzanak is ellene egyesek, kik a durva anyagnak hívei.

Szellem-élet kezdődött a Krisztussal s ez a szellem-élet az ő legnagyobb történelmi jelentősége.

Ünnepeljünk azért szellemileg! Lélek, — igazság! ezek legyenek ünnepelünk főtenyezői.

Ünnepeljünk nemesen, lelkesen, a benső, igaz ember szerint!

Az a bizonyos „századvég.”

— Vitasz (—) feleletre. —

Miután a „századvégi magyarság” szerzője felállította a vitakozásnak föteteleit és föltételeit: mellőzöm — ha nem is egészen, de nagyobb részben — legközelebbi feleletének czímét, a mely pedig egynek-másnak kimutatására és bebizonyítására igen alkalmas lehetne. Mert aztálat, hogy szerény cikkemet „Mondolat”-nak keresztelte: nem e cikk helytelen voltát bizonyította be, hanem elismerte a saját cikkének nem minden paszusában való igazságát. Mert ki tagadja el, hogy a „Mondolat”-nak igazsága is volt, midőn a helytelen képzésű szavakat kigunyolta? Igaz, hogy ezt személyes éllel cselekedte, s ezért elítélendő; ez azonban — remélem — az én cikkemben nem volt feltalálható. Csak ennyit a czímtől: nehogy a felállított szabály második pontja ellen vétek s a szőrszálhasogatás vádjá alá essek.

Nagyon igaza van (—) nek abban, hogy ha igazságát beakarja bizonyítani: reám kell sütni először a felfogás helyességének elmulasztását, másodsor a czél eltevészetet. Meg is kísérlette mind a kettőt, de engedje kimondanom: eredmény nélkül. Mert hogy én is szabályt állítsak föl: a czáfolásnak argumentuma a bizonyítás, már pedig (—) az én állításaimnak helytelenségét bebizonyítani még csak meg sem kísérlette. Felhozta a tételt s akkor elvágta a fonalat; mert az csak

TÁRCSA.

Karácsonykor.

— A „Satoralja” eredeti tárczája. —

Világoosság tündöklik a láthatár felett.

A magaságból követ jó az emberiséghez, mely bosszú időn át nem hallott semmit az egékből. A magaságból ének is hallatszik, mely dicsőségét zengi az Istennek, békeüveget hirdet a földnek s jóakarattal biztatja az emberiséget.

Dicsőség békeüveg és jóakarát!

Három jelszó, mely ma is sziszójára van írva a keresztényen vallának.
 Harom jelszó, melylyel küzd ma is a keresztény ember, ha igaz ember!

Két ezer évvel ezelőtt az égből hallatszott e három jelszó, — ma itt a földön hangoztatjuk. Akkor csakugyan dicsősége volt az Istennek, — békesége a földnek a jóakarát nyilvánult az emberekben s emberekhez!

Ma?

Feljelhetek ti jobb érzésű lelkek, így van e?

Dicsőség Istennek! ma már ez az utolsó helyen áll a legtöbb embernél, mert a dicsőség napjának

sugarát magára ragyogtatja. A dicsőség-hajhaszát ma egyén tulajdon, a mely a leghihetlenebb dolgok elkövetésére bírja az embert. A társadalmi életnek minden pontján megragadja az egyén az alkalmat, hogy dicsőséget szerezzen, — s ha dicsőséget nyert, eszébe sem jut hálát adni a good viselesnek. — Ha pedig a dicsőség ellentéte, a megaláztatás jut osztályrészül: káromlára nyílnak ajkai, mintha bizony az az Isten volna az oka bukásának s az egyének. A dicsőség mámorának élvezetében nem gondol Istenre, — a gyalázat saráiban pedig káromolja azt, ki az embert nem hagyja elesni!

Békeség e földön! ma már csak szóban van, de valóságban harc és háború. A fegyveres béke szítja a tüzet s ha az államok magok állanak harcban egymással, akkor bent az államban, a társadalmi tagozatok háborúskodnak egymással s most a nihilismus bombái pusztítanak, majd a socialismus feketé szettett emberei támadják meg a tökélet, hogy legyen vagyontöbbség s semmiirekellő osztozzék a munkásnak bérén.

Jóakarát az emberekhez s emberekben! Ugyan hányan vagyunk, kikben a felebaráti szeretetnek ez a szikrányi eleme megvan? Önzés, haszonlesés s nem jóakarát uralkodik ma az emberekben: mindenki csak a saját önző érdekeiért küzd, em-

bértársát ellenségünk tekinti, kívül harcolnia, küzdenie kell.

De nem! El e süter gondolatoktól az önnék e nagy napján! Ma az emberi hangzás vásári zajja, lárnya szünetel, — ott a valódi élet szentélyében magába száll a legönzöb, ha elgondolja, hogy Isten annyira szerette e bűnös világot, hogy egyetlen szülött fiát adta érte várságul!

A világo, ki lepke módra szállt ide s tova most akaratlantul is meghatva lép be az Ur házába, hol a zabolászat átatos lelkek éneklik a világ Megváltója születésének emlékülennepén.

A ridog, érzéketlen szívű tömér, ki a modern bálvány-istennek, a pénznek ő felségét imádja, akaratlantul is nemesebb érzelmeiktől érez keblében s keze odanyúl tömött tárczájába, hogy a földi nyomor, szükség enyhítésére az áldozatkészség, az adakozás oltarán áldozzék.

A férfú, ki nem szereti otthonát, gyermeki lárnyja elől a modern izlés minden fényével el-látott helyekre menekül, most ott áll az asztal előtt, melyen a karácsonyfa díszlik, agán a csecsebecsőkkel, az édes anyai szív ajándékával s mikor látja gyermekét boldogan örülni, mikor az a csak még gagyogó gyermek is tapsol apró kezeivel: könybe lábbaadnak szernei s odahajlik mellözött felesége keblére, ki hangosan dobogó szívében

Ugy vagyon — lett nagy ribillió! Őt — mond 5 egész évi hátrálékos községi munka erő, — melynek ugyan ha jól emlékszem $\frac{1}{3}$ része — nem tudom mi czímen *törlésbe hozatva* lett vagy jobban mondva *lett volna, ismét mozgósításba hozott*. Kisbíró, főbíró, törvénybíró, hites, összegyülekezve — a hol busulni nem szoktak, tanácskozás helyett egyebet sem mondogattak: »nem jól van, — baj van, — nagy baj van! Olyan ember vette kezébe az ügyet, — a kivel ugyan trétálni könnyen nem lehet, de hát azt a szegény embert, hogy nyuzzuk most meg? 5 egész évi hátrálékos uti munkát hogy hajtassunk végre rajta? az, a kinek annyi baja van, a ki annyi hátrálékban van más téren is, tizenöt napig egyebet se tegyen, ebbe a nagy munka időben, mint menjen hegybe követ fejteni, s azt fuvarozni? De hát csak várjunk komám! Majd meg látjuk mit csinálnak másutt. — Majd meglátjuk: az uraság, — meg a bérlő úr kifogja-e hordatni? — Ha ők kihordatják, ki hordatjuk mi is, — mi sem halunk bele! — Hiszen jó is volna az!»

A könnyen megjízszhető elem, (mert még vannak ilyenek is) — mozgolódott is egy pár napig. Megindult a földesúr, a nagy — a kis bérlő — s kihordatott pár szekér követ, — kapuja, — tanyája, — vagy legszükségesebb utvonalan eső járhatóan kátyuinak középebe, hogy ezáltal megkönnyítse — a községi — s megyei ellenőrző közegeknek — utkaparó — utbiztosnak — *nem a helyszínén, hanem a község — vagyis bíróságnál történt átvételét*: — s megmentse a községi gyalog 10—12 éves iskolaköteles gyermekekből álló munka erejét, — a különben is haszontalan fáradozásoktól.

Igy aztán rövid időre meg lett mentve, legalább a Magyar haza ezredéves évtordulójában, — annak egy igénytelen »Boldog köznek« nevezett részében, a közigazgatási hatóság felelőssége, s közvetlen felügyelete alatt álló községi utak, — s utmunkálatoknak Árcádiába való becsülete, — s tisztessége.

De hogy lett az megmentve! A községi utkaparó a bíró úrnak bediktálta: Péter és Pál komám a héten hoztak ennyi kopkát. Természetesen, elhallgatva, hogy ő maga segített, az estvére megígért áldomás fejében, bőüregekkel ellátott keskeny koporsó fedél alakúvá, művésziesen összealkotni. —

A méltóságos úr, — meg a bérlő urak, meg a kocsmáros úr, roppant sok szekeren a Karcsa erébe hordták a követ, — ott is ott volt egész nap, annyit dolgozva szakadásig, hogy 20 gyalogos sem tett volna annyit, — »tessék is azt bíró uram« Kis István sógorom 5 gyalog napjába beszámítani, — mert tesszik tudni én nem mehettem magam, azért megkértem a sógoromat, ki a malomba ment, hogy vigyen nekem is egy kis napraforgó magot olajnak kiútni a feleségem meg a cselédemmel.

Majd sok körülménnyességgel megelőzött hivatalos apparatuskodás után megérkezik az utkaparó ur s úgy lakoma után az időközben kirendelt munka alól feloldozott fuvaros készenlétét, s kapu előtti várakozását több ízben bejelentve, alkonyodás tájban megindulnak: az ilyen alkalommal kivétel nélkül megérkező, törvénybíró (ki véletlenül regále bérlő is) hűtösök, bakter, levélhordó, curátor, egyházi, harangozó, mindmégannyi munka alól feloldozott hivatalos apparátus kíséretében, a községi gazdák által kihordott kopkák átvétele, felülvizsgálása s hivatalos bejegyzése végett.

Ugy, de az út e helyen, (csakis e helyen) járhatóan, aztán megérkezett az este is, meg a holnapra kitűzött mulaszthatatlan s igen sürgős teendők is sietést parancsolnak: megáll tehát a nevezett apparátus s elő lép ködmönében huzamosan kaparászva — községi utkaparó úr — s monoton hangon diktálja be a kihordott mennyiséget s a saját érdekekben is közmunkát lelkiismeretesen teljesítő egyének neveit, mely végösszegében csak annyi évi hiányt mutat, hogy szeg ny Nagy Péter, kinek a lova lába — mikor Ühelybe ment — a lyukas hidon eltört, meg Kis János, kinek a mult héten az ökre lépfenében megdöglött, de a nyakát azért elvágta s elárúsította, nem hordhatták ki szegények, »de azért tessék kérem nagy szeretettel tekintetes császári és királyi fő megyei utbiztos úr nekik azt beírni, hiszen már én is beírtam.

»Jó, jó hangzik a kegyelmes válasz. én most megvagyok elégedve, csak nekem is ne legyen bajom, hanem aztán jövőre nagyobb garmádák legyenek kihordva, mert ha jön a főszolgabíró és mindenkit kicsapat, én oka semmink sem leszek. De jöjjön bíró úr, menjünk a Karcsa eréhez, már egész este van, ne várakozzék

a bérlő úr sokáig. De bizony mikor oda érnek, nincsen már ott senki (mert nem is volt). No, de aki nem vak, csak látja, hogy ott van: azt azonban, hogy mennyi van? kitudná megmondani? Hiszen olyan feneketlen volt az ér, hogy az roppant sokat elnyelhetett. No de legalább ezt az egy helyet megcsináltattuk emberségesen. Isten áldja meg bíró úr, osztán csak szigorúság, én sietek, mert annyi a dolgom, hogy csak a jó Isten tudja, mert csak mindenünnen engemet ütnek.

Természetesen, megyén azután a hivatalos jelentés. Kiváló pontosság, a már tűrhető, javuló s egyeseket kiűntető esetek megjelölése. A főszolgabírói, onnan az irnok úr tollából kikerült jelentésekre, rá sem tekintő alispáni hivatalhoz, hol megpihen darab ideig; s majdan a központi bizottság által is tudomásul veteti: megyén vagy legalább menni kéne, a folytonosan javuló s legszebb eredményeket elért állapotokról, halás köszönet nyilvánítás mellett a legfelsőbb hatóság útján is az értesítés az erőskaru és fáradhatatlan tevékenységű férfiúhoz is. Ő pedig nemes lelkének sugallatából jót mosolyog ezen, s bizonyosan szánakozva gondol — még az ő önzetlen közreműködése mellett is — a mai viszonyok között nehezen javítható helyzet tarthatatlanságán, s bizonyára azon beismerő vallomást fogja tenni »Omen«-nel szemben is: »nem ahogy elértem volna célomat, hanem üdvösebb dolgot is cselekedhetve, tovább nem is pazarlom sokoldalulag igénybe vett tevékenységemet.«

Igy! Igy! Hídje meg azt »Omen«-hoz így, vagy ilyen formán van az, nemcsak a »Boldog közön«, hanem más vidékeken is: — azért én, hídje meg, hogy nem kizárólag ott sepregetek. — Azonban azon ohajtásán, hogy fogjam meg erősen a seprű nyelét, s mondjam ki nyíltan a mit mondani akarok, engedjen meg még ha nem egyszer, hanem tiszser fogja is mondani, hogy a mi rossz, hiány, mulasztás vagy közigazgatásunk terén — annak mind csak a »Nemok« és a Nemókhöz hasonló tagjai megyénknek az okai — eleget egészen nem tehetek; én az elmondottakban, melyek mind csak gyermekeknek tetszhető elbeszélésnek tűnhetnek föl az »Omen«-ek előtt — mind valódi és létező dolgokat mondtam el, — közigazgatásunk vita tárgyát képező egyik ágazatáról, —

megye buzgólkodott, lehangolt rossz kedélyű volt.

Férje nem kis bosszúságára, nem egyszer hagyta ott a társaságot, sietett felkeresni Andornokit, ki egy-két öregebb ural talált, de nyire egyedül üldögt.

Mért nem tánczol, mért nem mulat ön is, szólítja meg a társaságot újból ott hagyó Hartné Andornokit.

A táncza én — felelé Andornoki — kissé már vénecske vagyok, s nekem mulatság az, ha önt asszonyom mulatni látom.

»Azt hiszi, hogy én mulatok? hat nem látja, hogy mulatásom egy kétségbeesett lélek kínos vergődése csak. Utalom e zajt, gyűlölöm a gyönyörben uszó népet. Szivem összeszorul, ha látom, mint közelednek hozzám mosolygó, hízogó arccal. Oh, nekem ez élet gyötrelme. Látni az örökké mosolygó arccokat tűrni szerelmű annak, kit gyűlölök, s tavol élni, hidegen elhuzódni attól, kit imadok!«

Asszonyom, az én osztályrészem még terheesebb. Ön csak annak kénytelen tűrni szerelmét, kit gyűlöl, de én nekem annak kell elfogadnom szerelmét, kit gyűlölöm nem lehet, kit gyűlölni nincs okom, kit gyűlölni nincs jogom, de kit szeretnem kellene, ki e szerelemre érdemes, de kit szeretni fájdalom nem tudok.

Hartné néma fájdalommal hajta le fejét s zokogva tördelél: »Mikor lesz vége e gyötrelmes életnek?«

Andornoki néma kézmozdulattal mutatott a földre, jelezvén a sirt, mely e gyötrelmek zarköve.

Iger a halat — válaszolt Hartné önmegadással —; de én annak lassú közeledtet nem varom; én gyenge nő vagyok csak, én e szenvedéstelejes életet elviselni képes nem vagyok, én halni akarok!«

Asszonyom — felelé hidegen Andornoki — barmily terhes az élet; de véges s határa van; míg ha annak erőszakosan vetünk véget, gyötrelmeink atkísérnek a tulvilágba is. Gondoljon asszonyom gyermekeire, ki boldogtalan lenne egész életében, üldözöttve a tudattól, hogy egy öngyilkos szülő gyermeke. Én, ha gyötrelmes életnek önmagam szabom meg hatarat, tesszem azt úgy, hogy a halálom természetesnek látszassék.

Eközben egy szolgáló frissítőt szolgált fel, Hartné izgatottan nyúlt egy pohár víz után, de Andornoki hirtelen megragadta karját.

— Asszonyom — kiálta rémületen — ön fel van hevülve, e pohár halált rejt magában.

Hartné elbocsajtá a szolgát s épen az érkező tánczosával a tanterembe tavozott.

A zene megszűnt a párok gyorsan lejtettek a fényes termen át. Hartné nála is szokatlan hévvel repült egy megyei aljegyző karján.

Egy félóra múlva felhevülve, kimerülten ke-reste fel a remekü berendezett téli kertben egyedül sétáló Andornokit.

»Tehat, ha halni akarok, haljak meg úgy, hogy az legalább természetesnek látszassék. Nemde?« szólta meg Andornokit. Erre feleltre sem varva, fenéig üríté ki a jégbehűtött vízzel telt poharat.

Azzal be sem varva a rémületől elkábult Andornoki felocsudását, önfelédten veté magát az imadott ferű karjaiba, csókjaival araszta el arcát, sirva temeté piruló arcát keblére, könyezve pihené ott ki évek óta tartó nyomorúságának fájo emlékeit s eközben elhaló hangon rebegé: »Most már meghalhatok.«

Hartné három nap múlva lazaiban égő arccal feküdt le ágyába, hat hét múlva ott feküdt a Szent-Iványiak ősi sírkertjében.

Végrendeletében Andornokit kérte föl kis leánya gyamjával, de megjegyzé, hogy ha Andornoki e feladatának teljesítésében gátolva lenne, kis leányának gondviselőjeül Andornokinét és nagybátyját Trugyan Aurélt kérte föl.

Andornoki megérté a hívó szót, tudta,

a nélkül kogy bárkire is reá illő monda-
taival, egyes személyeket érinteni, avagy
sérteni szándékozám, — s e mellett úgy
tettem, mint midőn a gyenge karu gyer-
mek sepreget a szobában — s el el hagyog-
gat bár ő, nem mint én szándékosan,
hanem akaratlanul a — szemetekből. —
Hátha akadnának erősebb karúak, a kik
a szobát teljesen tisztává tehetnék.

Ilyen szellemben azért, ha megenged
„Omen” ur többi soraira is relléktál

„Nemo”

VEGYES HIREK.

Előfizetési felhívás.

Két esztendőn át szolgálta már a „Sá-
toralja” a megyei közéletet tántoríthatat-
lan igazság-szeretettel, egyedül csak a
közügyet tartva szem előtt. Sok kérdést
tartott felszinen, a melyek mélyen bele-
nyulnak társadalmi életünkbe. Sok hiányára
rámutattunk s itten-ottan az orvoslást is ki-
eszköztük.

Kitűzött irányunkat t. olvasóink helye-
selték, jóváhagyták s ha nem is valami
fényes anyagi eredménnyel, sőt ráfize-
tessel végeztük az igazság érdekében ma-
gunkra vállalt kötelességeinket, ez nem
gátol nem tart vissza lapunknak további
fentartásában s szerkesztésétől.

A harmadik évfolyamot is megindítjuk
s kérjük lapunk barátait, hogy támogatá-
sukat ne vonják meg tőlünk. A közügyet
szolgáljuk, azért hozunk áldozatot.

Lapunk előfizetési ára marad a régi t. i.:

egész évre 4 frt
fél évre 2 frt
¼ évre 1 frt.

Tisztelettel

A „Sátoralja”

szerkesztője és kiadóhivatala.

— **Új tisztí-orvos.** A tisztí-orvosi vizsgák országos
bizottsága előtt f. évi november hó 16 től decem-
ber 4-ig tartott meg a vizsga, melyen vármegye-
kés területéről csak Ligeti Albert s. a. ujhelyi
kórházi gyakornok képesítettett.

— **Kinevezések.** A vallás- és közoktatásügyi
miniszter Debreczeni Áront a homonnai Államigaz-
ságügyelzett polgári iskolához a IX. vizsetési osztályba
segédtanítóvá: — a m. kir. pénzügyminiszter
Pásztor Géza adóhivatali gyakornokot a szerenési
adóhivatalhoz ideiglenes minőségben adó-tisztte
nevezte ki.

— **Új anyakönyvvezető.** A m. kir. belügymi-

niszter vármegyénk területére, a zavatai anya-
könyvi körültebe Nevezik Mártont; a bodrog-
olásziba Borecik Jánost nevezte ki.

— **Zemplénmegye közigazgatási bizottságának**
Molnár Istvan főispán elnöklete alatt tartott
havi gyűlésén az alispáni jelentés felolvasása
után — mint levelezőnk írja — mindenekelőtt
Felső-Zemplén marhatenyésztésének előmozdi-
tása czéljából határozatba ment, hogy a föld-
művelésügyi miniszteriumhoz intézendő felter-
jesztésben a homonnai, szinnai és sztrópkói járás
35 községe számára 35 tenyész-apaállatot fognak
kérni. Ez alkalommal Stejánd Gábor azt az életre-
való eszmét pendítette meg, hogy a zempléni
Krajaga hegyi legelőjén szimenthali, berni és
pintzgaui szarvasmarha apa-állatokból svájci
marhat lehetne nevelni. Elhatározták, hogy e
fontos tárgyban, mielőtt azt a földművelésügyi
miniszter elé terjesztenék, a megyei gazdasági
egyesület választmányától szakvéleményt kérnek.
Nem nagy érdeklődéssel hallgatták a gazdasági
ismételő iskolák szervezését czélzó miniszteri lei-
ratot felolvasását mert az újítás a nélkül is
tülterhelt községekre újabb terheket fog róni. A
közigazgatási bizottságnak a belügyminiszterhez
intézett azon felterjesztésére, melyben a me-
gyében létező 86 községnek, főképen az állami
anyakönyvvezetés megkönnyítése végett 113 ra
való szaporítására és jegyzői, irnoki állami
rendszeresítésére évenként 25,000 forint alkalom
javaldalmazást kért, a miniszter azt válaszolta,
hogy hajlandó a kért javaldalmazást megadni,
ha a jegyzőségeket nem egyszerre, hanem fok-
ozatosan és pedig *nyolcz* év alatt szaporítják
s e czéla évi 3000 frtnyi szubvenziót engedélyez.
Mintán azonban a haj orvoslása mulha-
tatlannal szükséges, újabb felterjesztést intéz
a belügyminiszterhez, hogy a kívánt személyszapo-
rítást késedelem nélkül foganatosíthassák. Dr.
Löcherer Lőrincz főorvos jelentése szerint a
közegészségi állapot rosszabbodott, mert a ho-
monnai, nagymihályi és s. a. ujhelyi járásban a
difteritisz esetei fordulnak elő. — *Havathy József*
kir. ügyész a szerenési czukorgyárbán uralkodó
tarthatatlan állapotra hívja fel a közigazgatási bi-
zottság figyelmét. A gyárban kellő felügyelet és
figyelem hiányában a balesetek gyakoriak. Csak
a minap történt szerenésellenesnek két ember
esett áldozatul. A vizsgálati iratokat most ta-
nulmányozza s valoszinűleg kénytelen lesz a
rendőri vizsgálat elrendelését kérni mindazok
ellen, a kik a szigorú felügyeletet elmulasztották.
— **Nemes Lajos** királyi tanfelügyelő előterjesz-
tésére a közigazgatási bizottság a zemplénmegyei
népnevelést és magyar nyelvet terjesztő egye-
sület pártfogása alatt álló kisdudavó intézetek
számára 3000 frtot szavazott meg a közműve-
lődési alaplól.

— **Embertelen előjáróság.** A szerenési állomá-
snál dolgozott mint fővágó már vagy 20 év
óta egy öreg Farkas nevű napzsidó, s napok-
ban mutatkozván rajta a véglgyöngülés és bete-
gesedés jelei, a vasuti állomásról beküldötték az
előjáróságához, hogy a „várasi kórházba” helyezték
el. Az előjáróság a fagyos hideg időben hideg
fatartóba helyezte, hol reggelre halva találták.

hogy e nő varja őt, érezte, hogy a hívó szo-
zatot követnie kell.

Kis gyámleánya anyagi viszonyait rendezte
előbb. Rendelte akként, hogy a gyermek va-
gyonát atyjától külön választotta, s így gyám-
moltja jövőjét minden esély ellen kellőleg bizo-
sította.

Azutan saját anyagi viszonyainak nézett
utána.

Hat hó múlva Hartné halála után Andornoki
a glandényi erdőekben nagy vadászatot rendezett,
melyre a megye s B. . . város előkelősége
hivatalos volt.

Andornoki egykoron szenvedélyes vadász volt,
az utóbbi időben neje kérésének engedve, fel-
hagyott e szenvedélyével.

A vadászat remekül sikerült. A hajtók előtt
tömegesen esőrtetett a felvert vad, a vadászok
fégyvere alatt szaz és szaz hullott el.

Andornoki szokatlanul jó kedvű volt, s nem
elégedve meg a gazdag zsakmányval, néhány
merészebb tarsával cserkészésre indult.

Egy bozótos, sziklás hegyoldalnak indultak
neki. Andornoki karra vetett fégyverrel egy
kőgaradot mászott meg, s mar csaknem elérte
annak tetejét, midőn egy kő lábai alól kigurult
s ő maga is hanyat homlok zuhant le a mélybe,
miközben fégyvere eldőrdült. Odalető társai

vérből úszva, halva találtak, a golyó ép szíven
találta.

Tökéit ingatlanokba fektette, Gledényben a
Szent-Ivanyiaknak egy nagy kiterjedésű birto-
kát vásárolta meg. Erre neje s gyermekének
jövője biztosítva lón.

Új ügyeket nem vállalt többé, de a meglé-
vőket lázas munkával sietteté dülőre, s rövid
idő alatt minden rendben volt.

Andornoki sorsa mély részvétet keltett. Ki-
vétel nélkül sajnálta mindenki a fiatal tehetsé-
ges embert, kit boldog családi körből akkor
ragadtott ki a halál, midőn munkásságának gyü-
mölcsét élvezhette volna.

Andornoki irodájának gondnokaul — végzé
előadását a táblai bíró — engem nevezett ki a
kamara

Egy hideg decemberi reggel jelentkeztem
Andornokinél, ki legott az irodába vezetett.

Kevés dolgom akadt. Kizárólag bevégzett
ügyeket találtam, mi nem kevésbé lepett meg.
Egy „Hart” felirattal jelzett csomagot fel-
bontván, benne egy naplószzerű jegyzetret akad-
tam. Andornoki elfelejté az iratot megsemmi-
síteni, s a saját s Hartné tragédiája volt e
sorokban megírva. Ép azon tünődtem, ne ad-

Ezen nemes feltételre az Előjáróság csak befejezte
Úgy is befejezéshez rohamo an közeledő működé-
sét, mert megbízása már június elején lejárt,
csak a „zavaros idők” miatt nem lehetett az Elő-
járóság újra alakítását megtartani(?) Hát bizony
ilyenek történek Szerencsen pedig helyben van a
szolgabírói hivatal. r. l.

— **A tanonc iskolák reformja.** Ugy tanfér-
fiak, mint az iparosok és kereskedők részéről
állandó volt a panasz, hogy az inasok oktatása
az érvényben levő tanterv alapján éppen nem
elegíti ki a jogos kívánságokat. Ezen a bajon
segít most a vallás és közoktatási miniszter,
azzal, hogy a tanonciskolai tanári karokhoz lei-
ratot intézett, melyben a reformra nézve véle-
ményüket kéri. Dícsérendő a miniszter eljárása,
hogy első sorban a működő szakférfiaktól kér
tanácsot. A tanári karok figyelmét bizonyynyal
nem kerülte el egyebek közt az inasoknak durva
erkölése, melyet pedig az iskolának kellene
finomítani. De ez csak úgy történhetik, ha a
humánus tárgy tanítására több időt szentelnek.

— **Jótekonyczeli színelőadás.** Az erdőbényei
isz. népiskola tanuló ifjúsága Goldmann Mór tanító
vezetésé alatt és az iskolaszék pártfogása mellett
folyó hó 6-án igen sikerült színelőadást rendezett.
Már maga a hang lat és a közönség előtéléte az
előadás sikerére engedett következtetni, dacára
annak, hogy az előtéléte sz hangulat soha semmi-
féle dologra nézve zsinórmértékül nem szolgálhat.
Ez esetben azonban szabály volt a kivétel alól, a
mennyiben az előadás várakozáson felül sikerült;
kielégítve a közönséget, különösen pedig a gyer-
mekek ajkáról minden szót legó és gyermekek
iránt érdeklődő szülőket. A valódi színezésként
alakító és szerepeikbe teljesen beleléő gyermekek
ki is érdemelték a közönség és szülők ezen érde-
klődését, mert a siker biztos tudatában minden
nehézség nélkül oldották meg a nehéző problémát
és igazán esodalom az emberi természetet, midőn
a színpadon a gyermekek, a próbákon egyetlen
egyszer sem tanúsított fértias bátorságot mutattak.
A befolyt összeg összesen 63 frt 95 krt tesz ki,
a melyből a 43 frt 64 krt kiadást levonva a tiszta
haszon 10 frt 31 krtá rúg. Ezen összegből az
iskolaszék az iskolához tartozó és a templom háta
mögött lévő kertben torna-helyiséget (tető nélkül)
fog készíttetni. Felülizettek a következők: Dr.
Weiszburg Gyula 2 frt, dr. Fenyves Mór 2 frt,
Róth Aladár 1 frt, Róth Dánielne 50 krt, Róth
Armin 1 frt, Weinstock József 1 frt, Róth Ede
2 frt, Türk Zsigmond 1 frt, Nihhazi Zsuzs. 1 frt,
Juhász János 50 krt, Beck Sámuel 1 frt, Mosko-
vitz M. 1 frt, Kohn Manó 1 frt, Ginzler H. 50 krt,
Ginzler J. 50 krt, Bidovszki György 1 frt, Föld-
mester Vilmos, Fuchs Sámuel, Ginzler Mórne,
Teller Mír 50—50 krt, Szállási József 1 frt,
Perlmann Lajos, Lefkovits Fanni, Bolnár B.,
Balogh K., Filler János, Rozenfeld Lajos 50—50 krt,
Blau Józsefné 1 frt; összesen 24 frt. Fogadják
ezéunk elővihetése végett tett szives adományaik-
ért hálás köszönetünk. Erdőbénye, 1896. decz 20.
Goldmann József tanító.

— **Nyilvános nyugta és köszönet.** A homonnai
ev. ref. missiói egyház járára rendezott — tánc-
mulatsággal összekötött — hangverseny alkálával

jame at ez iratot Andornokinéknak, midőn e
gyaszoló özvegy az ajtóban megjelent, s ebédre
hitt meg.

Az asztalnál rajtam s Andornokinén kívül
csak a két gyermek, a 10 éves kis Andornoki,
s Hartné alig 5 éves leánykaja ult.

A két gyermek rajongó szeretettel csingött
egymason. Öröm volt hallani e két gyermek
artatlan kedves csevegését

— Az étterem falán két sötét keretű olajfest-
mény csüngött: Andornoki s Hartné arczképe
egymas mellett.

Andornokiné megértette bamulatomat, köny-
velt szemekkel sietett felvilágosítani.

A egyik férjem, a másik jó barátóm,
Hartné arczképe; mig éltek, nagyon szerették
egymást, azt hiszem, emlékeiket tisztelem meg,
ha arczképeiket egymas mellé helyezem.

Ebéd után az irodába tavozva első teendőm
volt Andornoki jegyzeteit a kandalló tűzének
atadni.

Ne tudjak meg a gyermekek soha, mi okozta
szülők kora halalat; ne tudja meg e nő a
valót, ne valtsa fel lelkeben a szerellem s a ba-
rátság édes emlékeit a keserűség érzete, ha a
gledényi kastély nagy éttermében egymás mel-
lett csüngő két arczképre szeremmel s szer-
ettel feltekint.

(Vége.)

felül fizettek: Gr. Andrásy Aladár 10 frt. az ebédelő vig társaság díkező-díja 10 frt. Mandy István, Dezső Sándor, Haraszthy Miklós, Simon Mariska, Petrasovics Antal 5—5 frtot, Kerekes Lajos, egy jó barát, Pápai Pál, Szirmay Pál 4—4 frtot, Komár Adolf, Lösch Béla, Kvotach Jakab 3-50—3-50 frtot, Nemes Lajos, Pálka Sándor, Stern Mór, dr. Klein Zsigmond, Hladonik János, Goidics Antal 3—3 frtot, Edes Gyula, Géczy István Oláh István, Hvozdivits Péter, dr. Szirmay József, Doby Antal, Szirmay Bolomér, Milch Károly Cziezey László, Halassy Pál, Zolányi Sándor, Saláta J., Naményi Antal, Kovács József, Glancz Salamon, dr. Moskovics Ervin, Izsepy István, Moskovics Leó, dr. Tüdös István, Heidinger Ottó, Mikulics Cziril zárófőnök 2—2 frtot, Darvas Vilmos, dr. Grünwald, Haraszthy István, dr. Skirpán Ambrus, Köste István 1-50—1-50 frt, Négyek társasága 1 frt 22 krt, Kutka István, Komendovits László, Rohoska József, dr. Szekeérák János, Harmata Andor, Láng Ernő, Ordásy Aladár, Hankus Béla, Buday Sándor, Budiler Kálmán, Rigón Mihály, Steinhoffer, Lövy Samu, Schwarcz Mór, egy utazó, Marton Sándor, Kerekes György, Kelemen Kálmán, Persenszki Kálmán, Horváth István, Trócsányi Bertalan 1—1 frtot, Csapey Andor, Esedy Ede, Gócs József, Adriányi Gyula, Izsepy Géza, Goidics Antal, Rozenzweig, Csapó József, Tornallyay 50—50 krt. Fogadják e uemes szívű adakozók úgy a magunk, mint egyház-tanácsunk nevében törekvésünket támogató áldozatainkéért ószinte és hálás köszönetünket. Hasonlóképen hálás köszönetünket fejezzük ki *Steinfeld Jenő* úrnak, ki meghívottak, falragaszokat, táncz-rendeket, műsort és pénztári jegyeket díj nélkül adott egyházunknak: s végül köszönettel tartozunk *Polonyi Dezső, Rohoska József* és *dr. Szekeérák János* uraknak, kik a pénztárosokig terhének elvállalás által igyekeztek a sikert biztosítani. Homonna, 1896. december 17. *Maindy István* főgondnok, *Réz László* ref. lelkész.

— **Jubileumi ünnepség.** Szép, büszkeségteljes s egészen családi jellegű alkalmi ünnepélyt ült f. hó 13-án este Sárospatak városának érlemekben gazdag tanító kara. A „nemzet napszámjai“ a népnevelés buzgó és erélyes bajnokai nemi, kor- és valláskülönbség nélkül jöttek össze, hogy három társuk, névszerint *Gévez Károly, Mészáros Gyula* és *Lehoczky József* íránt a nevelés, a tanítás s a tanügyi irodalom szolgálatában eltöltött 25 éves működésük alkalmából lorják ószinte tiszteltek és elismerésük adóját. S hogy ez ünnepély messze előttt az iflyajta hivatalos, kimért, rideg ünnepelelyektől, mutatja az általános jókedv és vidámság; mely az egész ünnepély alatt, a jelen voltak mind-egyikén uralkodott s mely a késő éjjeli órákig tartotta együtt össze a kedélyes társaságot. Az ünnep-
lök esti 7 órákor gyülekeztek a kis-pataki községi iskola helyiségében. — Megelőző értesítés és felkérés alapján itt jelent meg a három ünnepelt egyén is, kiket megjelenésük alkalmával a szeretetnek, a ragaszkodásnak hangos jeleivel fogadtak. Majd estebelhez ült az egész társaság, miközben ósi magyar szokásoként egymast érték a szellemesenél szellemesebb díkezők úgy a tisztelők, mint az ünnepelek részéről. Meggyanog győződve a felől, hogy a tisztelteknek a szeretetnek e nyilvánítása a kartársak részéről jött, nyilatkozása újabb alkalom arra, hogy némi fényt vessen arra, a minduntalan aótt színekket festott tanítói pályára. A magunk részéről újból a legszívvelyesebben üdvözöljük az ünnepeleket hivatalosokdusnak negyedszázados évfordulójára alkalmából s ószintén kívánjuk, hogy fél-százados jubileumukat hasonló jó egészségben, a szívnek és kedélynek ugyanazon deütltségében ériék el.

— **A királyné hárfája.** Oly gyakran s oly kegyelettel kevesen emlékeznek meg az ezredéves kiállításról, mint Ó Felsége a királyné. Erre a felséges asszonyt egy hárfá ósztónzi, mely az ezredéves kiállításon, *Sternberg* hangszer-pavillonján megtekintésére alkalmával ronta magára a királyné figyelmét, nikor az éppen a „Kloster-glocke“-t a felséges asszony egyik legkedvesebb darabját játszotta. Ha a görög felolvasó előadást bevigazta, a szórakoztatás folytatásaként a hárfá szóval meg, melodikus hangjával, melynek benyomása alatt a királyné mindig láthatólag meg van hatva. Ó Felsége a királyné ezt a hangszert tekintti egyik legnagyobb kincsének, főképp, mert a hárfá bármilyen darabot eljárszik magától úgy mintha a legnagyobb hárfá-művészt hallanánk. Ez a hárfá hasonló szentáczót kelt mint *Sternberg Armin* és *testvére* egy másik találmánya a villamos zongora.

— **Mulatság.** A helybeli sport-egylet, felbátorítva a multkor tartott társas összejövetelre sike-

rétől f. hó 19-én ismét társas összejövetelt tartott s ez alkalomra gondoskodott tánczosokról is, meg-bíván ez estélyre néhány oly családót, kik tánczo-sokkal jelentek meg. Az összejövetel szűk, mond-hatni családí körü volt. de talán épen ez volt oka szépen sikerült voltának. A vac-orát vidam kedély-ingulathatban fogyasztották el s szivből hozzájárul-tak dr. Ballagi Géza elők egyetlen felkészítőtjé-hez, melyben a megjelent hölgyeket éltette a nekik megjelenésükért köszönetet mondott. Vacsora után az összes tánczosok tánczra pörültek s mint halljuk rövid pihenőkkel egész a hajnali órákig tánczoltak. A nem tánczók keltyés beszégetés mellett gyönyörködtek a tánczó párokban. Bizony többet ér ily családias mulatság némely szűfolt és feszes magyszabás bálnái. Hogy volt!!!

— **Gyászjelentés.** Rácz István és neje szül. Tóth Mária mint szülők. Rácz János mint testvér. Rácz Jánosné szül. Hrabovszky Gizella mint sógorán, lájdalomtól megtört szívvel tudatják *Rácz Kálmán* gróf Andrásy Aladár gazdatisztjének f. évi decz. hó 20-án, életének 24-ik évében, hosszas szenvedés és az utolsó szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. évi december hó 21-én, d. u. 3 órákor fognak a helybeli róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tetetni. Az engedélt szent mise-áldozat pedig f. hó 22-én, reggeli 8 órákor fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutat-tatni. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Tűzok.** Folyó hó 13-án este 8—9 óra között Sztropkó község békés lakosságát nagy tűzlárma zavarta ki csendes otthonukból. Az utcára érve azonban meggyőződünk arról, hogy a tűz nem a községben, hanem ettől mintegy 1/4 kilométer tá-volságra eső Sandal-Rovnya pusztán van, mely Müller Samu jó módón birtokos tulajdonát képezi. A tűzhöz kivonult sztropkói csendőrség s külön-ösen annak erélyes őrsvezetője Anesó György előtt feltűnt a tulajdonos zavart magaviselete, ki egyik épület, illetve széna-boglyától a másikhoz futko-sott s onnan valamit kiszedve zsebjébe rejtett. A tulajdonos az őrsvezető által viselkedése miatt kér-dőre vonatván, majd megriásgálta zsebeit s abban egy tapló és rongy darabokból, kénes gyufaszalak-ból összeállított s uszag-papírba göngyölt csóvát talált, szorgos kutatás után egy széna boglya és egy csürben elrejtve s meggyújtva ugyanilyen al-katrészekből összeállított csóvát talált s a tulaj-donos házában kutatást tartva, ott egészen jelen-téketlenül látszó s mégis a tulajdonos büszkeségét minden kétségét kizárólag megállapított bünyelt fe-dezett fel, ezeket magához véve a tulajdonost nyomban letartóztatta a sztropkói őrsre kíséte, hogy az illetékes gírálti kir. járásbírósnak át-adhassa. Valóban a legelső ideje volt, hogy ne-vezett őrsvezető, zsidó elődje után az őrsvezetést átvéve, erélyes s körültekintő eljárása által leg-alább korlátozza a Sztropkón mondhatni üzlet-tárgygyá vált öngyújtást, mert itt egyes polgártársak a végböl, hogy maguknak anyagi hasznót szerez-zenek, nem átalhatták százaikat uszgyólván koldus-botra juttatni. Sok s jó sikert kívánunk a derek őrsvezetőnek, még egy pár a Müller Samuhoz hasonló polda s azt hiszem, hogy Sztropkón is nyugodtan hajthatjuk álomra f-jünket. Ezzel kap-csolatban nem lesz érdeketlen megemlíteni, hogy a sztropkói járás területén levő Boksa és Sandal községek törvényhozás tekintetében a gírálti kir. járásbíróshoz tartoznak s így azon furesa eset áll elő, hogy nevezett községeknek szolgáljunk s körjegyzőjük Sztropkón, alispánjuk, árszervekii s pénzügyigazgatójuk S.-A.-Ujhelyben, adóhivataluk Varrann, járásbírósnak, letóhivataluk Gíralton, törvényezékek, telekkehényi hatóságuk Eperjesen, az árszervek által tárgyalat hagyatéki ügyekben tárgyal kir. közjegyzőjük Homonnán s a bíróság által tárgyalat hagyatékokban kir. közjegyzőjük Eperjesen van. Elképzelhetjük már most, ha vala-kinek egy több utanjárat igénylő ügyes bajos dolga akad,uhány hivatali ajtaját kell annak kopog-tatni. *r. l.* — Alig volt pár heti szünete a tűzeknek, már ismét újabb s nagyobb áldozatot nyelt el a tűz-móloch. Folyó hó 21-én éjjel 10 órákor ütött ki a tűz s az éj csendjét az emberek látás-futása zavarta fel. A tűz Kis-Patakban az Egyed János-féle házát és 4 csürt semmisített meg. A tüzőlt-egyletet ott láttuk ismétlően majdnem tétlenk-düni, mert Kis-Patakban ritkaság számba megy az a ház, a hol kút volna. Vízet pedig a kis-patakiak nem szivesen, vagy mint tapasztaljuk, sohasem szoktak bordaní. A tűz gyújtogatásból keletkezett, a mit eléggé igazol az, hogy Feldmann Mihály polgár-társunk házát e hó 13-án és 19-én szándékozott felgyújtani vaikai, szerencsére azonban mindkét alkalommal észre vették a tüzet idejekorán el-

oltották. Abból az alkalomból hogy polgártársaink, valamint tüzőlt-egyleteink a tűz keletkezésékor össze-vissza futkároznak, van egy pár szavunk a bíró urhoz. Nevezetesen: Nem akarja, vagy egy-általában nem tudja észre venni azt, hogy a városi képviselő-testület vele, úgyis mint bíróval, ugyan mint magán emberrel nem szivesen vagy egy-általán nem érintkezik, vele semmiféle közügyet el nem intéz — ez a bíró ur miatt a közügy rovására történik. Hadja el a bírói székét, engedje azt át olyannak a kivel szivesen tárgyalkunk, a ki a tüzőlt taktanyá kérdést sok más egyébbel ke-resztül vibeti, a kinek ha semmi egyéb, — de annyi érdeme lesz, hogy össze-vissza szaladgálni nem fogunk a vesztély idején, hanem az általa felépítendő tüzjelző után időnként jobban értékesít-hetjük a tűz körül, mint azt jelenben teendünk a bíró ur miatt kényeztetettünk.

— **A hölgy közönségnek** ajánljuk *Spitzer Samu* ismert legéző- és ernyő gyári raktárát, (Budapest, bécsi-utca 2.) ahol legdúsabb a választék és az árak a legutánjóságok.

— **A karácsonyi ünnepek alkalmából fogadják lapunk t. olvasói legszívvelyesebb üdvözlötlenket. Lapunk jelen számához mel-lélkelve küldjük t. előfizetőinknek a „Sátor-alja“ „Előjegyzési naptár“-at, miként azt előbb jelzettük, adja az ég, hogy e naptárnak minden egyes lapja, minden egyes sora örömről és boldogságról beszéljen.**

IRODALOM.

— **Dolgozatok a gyakorlati lelkesek köréből** ezim alatt dr. Tüdös István sárospataki theol. akadémiai tanár tőlából, egy 11 tenyi terjedelmű, csinosan kiállított könyv hagyta el a sajtót. A könyv 5 részre van felosztva. 1. Egyházi beszédek, 2. Temetési beszédek, 3. Eskütes beszédek, 4. Imad-ságok, 5. Uracsora-ószási beszédek. A művet Lövy József fia miskolci könyvtárus adta ki. A 1 frt 30 kr. Dr. Tüdös István ez újabb iro-dalmi terméke megjelenésekor szivesen üdvözöljük. Exelsior!

— **A „Vendégülők Lapja“**, mely már XII-ik ávtolyamát éri, hazafias lelkesedéssel munkátja és képviseli a vendégülők, kávéosok és azok alkalmaz-tójának érdekeit. Hasznos szakközleményeit a legjelesebb írók írják, s nemcsak a vendégülők-nek nélkülözhetetlen organuma a „Vendégülők Lapja“, hanem a nagyözönségnek is tanúságos közleményeket hoz. A lap előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr., mely a kiadóhivatalba, Budapestre, VII. *Klausz-utca* 2. sz. alá küldendő. Mutatványszámkokkal szivesen szolgál *Hátsz* (György, szerkesztő és kiadó).

— **Mit kíván a közönség?** Azt mondják, hogy a közönség tetszését nehéz kielégíteni. Már a mi a hírlapolvasó közönséget illeti, a mai időben annyira a lap, hogy bizony tetszése szerint válto-gathat mindenki belőlük. Es mégsem könnyű a választás. A sok reklam, ígéretetés, ajándékozás, ha nem is téveszti meg a jóízűlű közönséget, de a lapok nagyszáma egészen zavarba hozza. Mégis mi szerint választ a magyar közönség, mi az, a mit egy lapból kíván? Az, hogy legyen az a lap a magyar sajtónak egy olyan organuma, a mely eszmékét és nagy nemzeti ideákat szolgál, a mely minden érdekkörtől és hatalmi befolyástól függet-lenül száll síkra a nemzet igaz és nagy érde-keiért. Legyen az a lap olyan, a melyet nem ki-zárólag az üzleti és anyagi érdekek vezérlelnek, a mely nem kész szolgálja mindenféle rendszernek hanem a mely csak egy vezérelvet ismer, az igazság és tisztesség elvét. Igen, a magyar kö-zönség a sajtót még a maga nemes és tiszta ren-deltetésében szereti. A magyar hírlapirodalomban ma ezeknek az eszméknek egyik legnagyobb tollú képviselője *Bartha Miklós*, az ország legelső és legnagyobb publicistája, a ki fényes vezércikkeivel, melyeket a *Magyarország* hasábján ír meg, valóságga elragadja a közönséget. A *Magyaror-szágnak* egyébiránt egész írói gárdája ebben az irányban halad. *Holló* Lajos orsz. képviselő a lap felolvasó szerkesztője, *Inczoly* László, a helyettes szerkesztő, a többiek valamennyien a független szabad sajtó munkásai. Ez magyarázza meg, hogy a magyar mivel közönség aranylag rövid idő alatt annyira felkarolta a *Magyarországot*, hogy az ma egyike a legelő-rejtőbb lapoknak. A *Magyaror-szág* egyébiránt pártatlanul gyors és jó hírszolgá-latával, kedves, eleven tárczáival, és minden te-kintetben gazdag tartalmával erre az osztalton és

általános elismerésre igazán reá is szolgál. Ha ehhez még hozzá vesszük, hogy a *Magyarország* az éjjeli gyorsvonatokkal már szétrepítették az országot mind a négy tája felé és így reggel már a lejtővonalon helyen is olvashatja a közönség a *Magyarországot*, míg a többi lap csak délelőtt, vagy este jön meg; így ez a nagy szualisztikai előny csak hozzájárul ahhoz, hogy a *Magyarország* egyike legyen a magyar közönség legkedveltebb lapjának. A *Magyarország* kiadóhatala *Buda-pest, Sándor utca 2. alatt* van, a lap előfizetési ára pedig az, a mi más lapoké: egy hóra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr., félévre 7 frt., egész évre 14 frt.

— **Parisi Divat.** Harmadéve, mikor a Parisi Divat első száma megjelent, a magyar olvasóközönség csakhamar észrevette, hogy oly divatlap indult meg, a mely úgyiszlán új időszakot kezd meg a divatlapok iradalmában. Első sorban is az nyerte meg a közönség tetszését annyira, hogy a Parisi Divatban egyszerre egyesítve látta azokat a jó tulajdonságokat, melyeket eddig nemcsak hogy ritkán voltak meg együtt, hanem a melyek közül az egyik ugyiszólán kívánni látszott egymást az összes többi divatlapoknál így például az egyik, melyben a ruhák díszes voltára volt fektetve a főszűl, képtelen fényűző, pazarló irányt hirdetett; a másik, mely egyszerű akart lenni, az izlést, az eleganciát terasztette el szem elöl teljesen. Az ok az volt, hogy az ily divatlapok, bár hirdettek, hogy képek igazi párisi, londoni képek, voltaképen csak Berlinen, Bécsben ájtót s így meg-hamisított divatot mutatnak be. A „Parisi Divat” az első, a melynél csakugyan kimutatható a képek párisi eredete, sőt az is, hogy az ábrák egy-egy a legnagyobb párisi szabócégek (Worth, Fournier, Froncée, Montailié, Felix, Meunier) mintaruhái, melyeket vagy maguknak a műterem főnökeinek rajnai, vagy pompásan sikerült fényképek után mutat be a lap. Hogy a szöveg is lépezt tartson a képekkel, a lapot Párisból Mme Cécile de Broutelles, Londonból Miss Jessie Warren Ashworth tudósítja a divat újságokról. A második évfolyamban megindult újítás is igen szerencsés, mert a lap külön e célra feltartott olda-tán a londoni mintaruhák vannak bemutatva a walesi hercegező udvari szállítóinak, a Redfern és az Ulter haznak mintái. A külföldi tudósítások mellett azonban gond-skodva van arról is, hogy legyen oly cikk, mely a hazai viszonyokra, magyar háztartásra, társadalmi életre illő. Eég a megjelent cikkek közül csak néhányat emle-tünk. A keztyű kímélese: — Hogyan vegyük ki a foltokat; — otthon köszíthető dekoratív tárgyak; — A függönyök tisztítása; — A fehé-rneműs szekrények; — Vendégadás; — Divatos asztalnemű; — A jour; — Szobai virágok) hogy lássuk mennyire minden tárgyat figyelemmel tart a lap. A mint a vagyonosabb olvasóknak szórakozást ad, a szegényebb sorsuaknak a keresetet megkönnyíti. A kftűnő szabásmintái s számos háziipari dolog magyarázata által. — Meltők a többi képhez a pompás színezet divatképmellék-letek is. A hölgyek részint a cikkek keretében, részint a szerkesztői üzenetek révén minden kér-desükre megyerik a választ, úgy, hogy a legki-sebb faluban lakó hölgy is teljesen párisi izléssel öltözhetik a lap nyomán s a mi fő, tetszi ezt kevés költséggel is. Ertesülnek az olvasók a leg-olesőbb bevásárlási forrásokról is, melyekből kü-lönbön a szerkesztőség is beszeres nekik barmit. — A laphoz gazdag szépirodalmi melléklet is járul, s ez érdekes, illusztrált regényeket közöl, továbbá beszélgetés s mas rövidebb közleményeket a fővárosi életből stb. Előfizetési ára egész évre 8 frt., félévre 4 frt., negyedévre 2 frt. A „Pesti Hirlap” politikai naplappal együtt egész évre 18 frt., félévre 9 frt., negyedévre 4 frt 50 kr. Mutatványzámmal szívesen szolgál a kiadó-hivatal.

— **A Pesti Hirlap Naptára.** Immár hetedik évfolyamába lépett a Pesti Hirlap népszerűsége jutott *karácsony ajándéká*, az a nagy képes nap-tár, melylyel évről évre megörvendeztetni előfizetőit. Az 1897-iki évfolyamban az aranyostollú Mikszáth Kálmán ugyan nem folytatja Katángy Menyhért képviselő úr érdekes életrajzát, — twán kikötött szegény az idej választások alkalmával, — hanem azért van a naptárban annyi érdekes olvasmány és annyi kép, mint egy más naptárban sem. Itak a naptárba: Murai Károly, Tóth Béa, Kóbor Tamás, Quintus (Kon-di Géza), Vörtesy Arnold, Vörtesy Gyula, Szántó Kálmán, Sas Éde, báró Jósika Kálmán, Prém József, Közdí Kovács László, Fekete Gábor, Nemeth Ignác, Bede Jób, Zempléni Árpád, Gyöngyösy László, Gyalui Farkas stb.

Költeményeket: Szabó Eudra, Luby Sándor, Györy Ilma, Lampérth Géza, stb. Kép nem kevesebb, mint hatvan foglaltatik a naptárban. Kiögesztik ezt a páratlanul dus tartalmat különféle tájkoz-tató közlemények a közönség számára, hasznos tudnivalók a mezőgazdaság köréből, vásárok jogy zéke, sakkjátésmák és egy sorog adoma. Valóban érdemes és hasznos könyv, melynek az a főelőnye egyeb karácsonyi ajándék-könyvek, a butonok stb. föltött, hogy egész éven át hasznát veszi, a ki kapja. Még csak azt emlíjük meg, hogy a naptár külső kiállításra igen díszes Roskovicz művészi rajzaval a czinulapon.

— **„Igazság a földön”** A *Nemzeti Iskola, Bene-dek Elek*, e kftűnő tanügyi lapja is karácsonyi mellékletet adott az idén olvasóinak. Ezen a mel-lékleten csak egy olvasmány van, az azonban méltó arra, hogy mennél szélesebb körben figyel-met öbresszen. *Gárdonyi Géza*nak egy gyönyörű legendája ez: *Igazság a földön*, melyhez hasonló szép költemény rég jelent meg. Midőn Gárdonyi e remek alkotását kiemeli, nem mulasztjuk el, hogy őszinte elismeréssel ne ílessük a *Nem-zeti Iskola*-t, az egyetlen tanügyi lapot, mely mindig bátor szószólyta a tanárok és tanítók s ezzel a nemzeti kultúra érdekeinek, egyben nagy gondot fordít a magyar iradalom ápolására is, Erre vall az is, hogy újévőt kezdve külön regény és novellamellékletet adott olvasóinak. A *Nemzeti Iskola* az egyetlen tanügyi lap, mely *politikai* is egyben s így joga van hozzászólni az általános érdekű politikai kérdésekhez is. Eleven, jól érte-sült, azon melegeben közli a fontosabb tanügyi híreket s felszólalási sohasem hangzanak el a pusztában. Kiváló érdekességet kölcsönöznek a lap-nak *Szekély Huszár* heti krónikái is, melyekben a hét aktuálisabb kérdéseivel foglalkozik szelle-mesen és mindig találóan. A *Nemzeti Iskola* hetenként egyszer jelenik meg s előfizetési ára negyedévre 1 frt., félévre 2 frt., egész évre 4 frt. Kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-utca 5 a.

— **A Barátfalvi lévita** ezimen írja meg a *Pesti Hirlapban* koszorús költőnk, *Jókai Mór* azt a regényét, melylyel épen negyven esztendővel ezelőtli maradt adósa a magyar olvasóközönségnek, s mely az *Előzőkötő család* befejező része lett volna. És az is lesz ez a század elejéről való kor-ráz, melyet méltán a legnagyobb érdeklődéssel várhatunk. A *Barátfalvi lévitát* az új évfolyam-ban közli a Pesti Hirlap, mely ma az írók fejede-lmének kívül a legelsőrangú publicistákat és a leg-kedveltebb tárcázókat sorolhatja munkatársai közé. Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tóth Béa, Agai Adolf (Porzó), Murai Károly, Keneti Géza (Quintus), Kozma Andor (Koboz), Gerő Odón (Vi-haros), Kóbor Tamás, Gárdonyi Géza, Kálnay László, Szabó Eudra stb. stb., bizonyára oly névs-or, melylyel ma egy más lap sem díszekedhetik. A Pesti Hirlapban is egyedül áll a lapok közt, hogy legtöbb külön kedvencnyelven részesíti elő-fizetőit: ilyen a karácsonyi ajándékul adott *nagy képes naptár*, mely épen most jelent meg s kül-detelt szét a lap előfizetőinek; ilyen továbbá a havonként szétküldött *jegyzéknapló*, melyet szintén minden előfizető megkap. Kedvencnyelven áron kapja továbbá a Pesti Hirlap minden előfizetője a *Parisi Divat* című díszes kiállítású heti divatlapot. A Pesti Hirlap ha alakra nem is, de tartalomra nézve ma a legnagyobb, legterjedelmesebb lap, mert mindennap 20—24, ünnepek és vasárnapokon 32—40 oldal terjedelemben jelenik meg s ára mégis csak 3 frt 50 kr. negyedévre, 1 frt 20 kr. egy hóra. A Parisi Divattal együtt negyedévre 4 frt 50 kr. Mutatványzámmal kívánatra öt napig szívesen küld a kiadóhivatal, (Budapest, V. Váci-körút 78. az.)

— **Új napilap.** Dr. Székely Béla, a „Szabad Szó” felelős szerkesztője és az összes munkatársak kileptek a szerkesztőségéből, s a h. hó 25-en „*Függetlenség*” cím alatt új napilapot indítanak. A lap munkatársai, melynek Kossuth Ferencz, Derosényi Dezső, Forrai Soma, Molnar Márton, Palotai Hugó, Révész Gyula, Révész Tivadar, Fülpi Szántó Lajos, Szekely Emil, Vári Sándor, elég biztosíték arra, hogy a „Függetlenség” előfizetői egyik legjobban, legszokkimondóbban szerkesztendő napilapot fogják kapni. Hirlapiro-dalmunknak eme legújabb testvérét szívesen üdvözöljük.

— **Hideg idők járnak** s igazi boldogság a befűtött meleg szoba most, mikor a kandalló tüze veszte festi az egybegyűlteket arczát. — Csak egy kelemenlen oldala van ennek a szobában való tartózkodásnak, az embert — különösen vidéken — elfogja az unalom a hosszú téli esteiken. Megha-ösülhetetlen ilyenkor egy jó könyv, egy folyó-

irat, mely mint a „Képes Családi Lapok” kitűnő tartalma és ólánk szerkesztése által a leghatható-sabb orvosság az unalom ellen. Elbeszélései — regényei szórakoztatnak, ismeretterjesztő okzikei oktatnak — versei élvezetes perczeket szereznek. Igazán jó szolgálatot véltünk tenni, ha e lapot elő-vasóinknak különösen ajánljuk. Mutatványzámmo-kat kívánatra szívesen küld a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, Váci körút 42. szám 11. emelet.

— **A Mária Dorothea Egyesület** története c. alatt Radnai Lenőné, mint a nevezett egye-sület titkára egy kedves kis könyvet írt hazánk ezeréves fennállásának emlékére. Adja benne az egyesület általános történetét, az erdélyrészi, újideiki, fümei kör ismertetését s általában részletesen leírja a központi egyesületet, annak egész szervezetét. A tanítóknak otthont bővebb-ven ismerteti s adja a pénzürti adatokat is, valamint közli az egyesület alapít. tagjainak névsorát. Négy műmelletet is van az érdekes munkához csatolva, melyek gróf Csáky Albáné Zírzen Janka arczképét, a tanítóknak otthont s sa-natoriumát mutatják be. — E könyvecske jó eszköz arra, hogy a nemes lelkek áldozatkész-segét febuzdítsa az adományozásra.

CSARNOK. Karácsonykor.

Írta: Gombos Árpád.

Egyszerű, minden pompát és ragyogó fényt nélkülöző, de izélesen berendezett szobácska-ban ült a fiatal házaspár. Költői lélek mind-kettő, a tiszta, ideális szerelem boldogította hó szívköket és olyan boldogok voltak, mint talán senki e nagy világban. Fárastó, gyötrelmes kí-nokat szenvedtek ez égi boldogságért, de annál edesebb volt az, annál jobban annál erősebben liktette páratlan szívököt a szerelem tiszta, ten-séges érzete.

Sűru pelyhekben hullott a hó a jóságos égből. Gyönyörűen festette meg a fekete éjszakát, a mely oly csendes, oly nema volt, mintha csak a dicső természet imaháza lenne. Emberek szürke tomege nem zavarta e gyönyörű képet, melyet a csaknem minden ablakból kivilágó lampa-s gyertyalény elragadóbbá varázolt.

E mennyei látomány andalító nézésebe me-ruült el a boldog, szerelmes ifju pár és úgy a mint a drága nő szerető férje öleiben ében-haj-jal, takart boldog lejét férje kebelére hajlva lázas, egő szemmel bámult bele Syrius ragyo-gású, ibolya-kék, gyönyörű szeméire a fensé-ges éjbe, a természet e legklasszikusabb képe meg tökéletesebbé lön, az imaház a leggyönyörűbb szent képpel szaporodott meg.

Nagyon sokáig ülték így némán, boldogan, szívökben az üdvet osztó, budog szerelem égi érzetével es elmerülve néztek a természetet, mely most ily gyönyörű képpel kedveskedik es dicsőítve magasztaltak a mindenható Ur Istent, ki őket teremtetete, ki őket egymásnak adta, egymásnak teremtetete! A végtelen boldog férj lázas, hosszú forró csókokkal árasztotta el bál-ványozott hitvesének aranyos kezét, mely őt az örök boldogsághoz vezette, mely megnyitotta neki a ragyogó menyország arany kapuját. Hosszan, merőn bámulta ő is a természet eme pompás panorámáját, az ártatlanság és a sze-relem eme legösszhangzatosabb képét és az elért boldogság közepette édes ábrándokba me-ruilve szemlélte a fenséges, kék eget, majd mintha azt hitte volna, hogy ragyogóbb, szebb égi nyílott meg szerető hitvesében számára, annak az ég színetét es minden üdvet viselő sze-meibe nézett és így sokkal boldogabb volt, így sokkal érdemesebbnek találta az életet.

Mintha csak törtöttak volna attól, hogy su-lyos vetket követnek el, ha e templomi csendet megszavarják, hosszú ideig némán maradtak, hosszú ideig csak lázas szemekből közlötték egy-mással végtelen boldogságukat. Hol a nagy ter-mészetet, hol meg egymást néztek és csak oly-kor egy-egy egő, hosszú csókkal szakítottak meg azt az ünneplés csendét. Majd a férj mesélni kezdett elmúlt időkről.

— Látja, édes angyalom, milyen édes, milyen boldog ez az élet, melyet az emberek halga-sága oly kínosnak hirdet. Milyen boldog, milyen üdvös ez a mi kis rózsás világunk, melyet a bunak, a sorvasztó gondnak a legesekelebb tövise sem zavar meg. Milyen boldog karácsony

ez ugy-e imádot angyalom, hogy így egymásnak élve, hogy így egymás karjában a legdziszesebb karácsonyfát jelképezzük. Látja édes mindenem, milyen boldogságot adott nekünk az Örökkévaló, aldjuk is érte az ő hatalmas szent nevet és ne feledkezzünk meg azokért is imádkozni, úgy szent imát elrebegni azokért, kik most ez ünnepélyességben ki tudja, hol-merre barátságosnak, betegnek, fáradtan talán ruházatlanul. Bizony drága lelkek sok szenvedés, nagyon sok gyöttrődés barázdálta már meg ezt az én boldog szívemet. Sok karácsony, sok ily gyönyörű szép éj rohant el előttem nyomtalanul, a nélkül, hogy a szívemben a legparányibb változást is előidézte volna.

— Sok, nagyon sok szenvedés jutott már nekem osztályrészul édes virágom, gyönyörű életem, míg az Úr ezzel a paradicsommal megajándékozott. De ezek a szenvedések is édesek voltak nekem. Míg a rossz emberek gonosz ki-méletlenséggel keserítették el életemet, addig én édes, boldogító álmaim eltántoríthatatlan megvalósítására törekedtem.

— De minek élésszük fel ezeket a holt időket ugy-e aranyos gyémántom (örülünk az életnek, élvezzük boldogságunkat, melyért mindketten oly sokat imádkoztunk, mindketten sokat szenvedtünk. Mindenkinek meghozza a Jézuska a magát, a „Kriszkindit”. A játszi, apró gyermek, a mint a felnőttek, épügy örülnek, telednek mindent a mai napon; nekünk ugy-e ez az ünnep csak tetézi boldogságunkat, a mi „kriszkindlink” drágám ugy-e az a soha sem muló szerelem, mely szívünkben oly kiolthatatlanul ég.

— Ez a karácsonyfa itt az asztalon csak pusztá dísz, chablonos jelkép. Mily boldogság, mily tökéletes boldogság az, hol gyógygó kis angyalok lelkendezve ugrálják körül azt, hol ezek a házi tűzhely nemtől édes dulakodást visznek véghez a „Krisz-kindliért”. Nini nézze csak ott szemben is hogy kapaszkodnak a kicsikék: nézze a szegény mamának milyen ha-

talmas ellenállást kell kifejtteni, hogy megvé- hesse a kis Jézuska édes várát, a melyet azután elvégre is az érzékenység, a kis leánykák és fiúcskák sírása dicsőségesen bevesz.

— Vegyük be mi is a várát angyalom. Így ni! ez a szép, aranyos dió a magáé, én pedig evvel a csokoládé pisztolyiál agyonlövöm magamat. No látja, milyen elkésereedett családott szerelmes vagyok. Hát ez a szív itt kié lesz? A magáé, drágám, a szív magát illeti édes lelkem. Milyen édes is ez a csukor. Milyen édes nekem minden ezen a világon. Mintha csak újra gyermek lettem volna, úgy örülök ezeknek a nyalánságoknak. Ejnye ni! már nincs is rajta. Adj Isten egészségünkre kis tubiezám. Még itt van egy kis órácska, ezt megtelezzük ugy-e lelkem?

Az igaz szerelem ily őszinte megnyilatkozásai közt üdvözölte a szerető pár e szép ünnepet. Feleség és férj boldog együttletben, így kettes- kén örvendtek a karácsonynak, a kis Jézuska születése napjának. A boldog férj pedig a csalá- di élet végtelen imádója folytatta a jóslásokat.

— Ilyen boldog karácsonyokat, ilyen boldog éveket töltünk mi édes kis feleségem soká, nagyon soká... Száz évig! Most így ketteskén örvendezünk a karácsonyfinak, most még csak mi ketten szedegetjük le édessegeit, és osztjuk meg azt, idővel majd a mi kis nemtőink, a mi kicsikéink, idővel majd a mi szőke fűrtös, kis unokáink...

— Mi akkor is így ilyen nagyon szeretjük egymást. Mi akkor is csak „minta házaspár” leszünk. Ugy-e lelkem, kis mamuskám, kis nagymamuskám, milyen boldogok vagyunk? Ugy-e édes angyalom?

— E világon a legboldogabb, kedvesem!

NYILTTÉR.*

E lapok megelőző számában Goldblatt Mór durva kirohanást intéz személyem

* E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőssége a Szerk

ellen, egy oly állítólagos sérelem miatt melyről mások besugása nyomán nyert értesülést.

Egy intelligens ember a személyén ej- tett sérelem megtorlására nem nyul ilyen fegyverhez, hanem az elégtételt lovagias uton szokta keresni, mely utra ő nem lépett, de egyéni qualificatiojához képest oly minősíthetlen támadáshoz nyult, hogy épen ezen magaviselete által tette magát arra érdemtelenné, hogy vele egyáltalán foglalkozzam.

Sárospatak, 1896. december 20.

Szabó Zsigmond.

*** ** ** ** **

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Van szerencsém Sárospatak város és vidéke melyen tisztelt közönségének szives tudomására juttatni, hogy Sárospatakon, a Kossuth Lajos utcán levő

ékszerész es óras üzletemet

a karácsonyi és újevi ünnepekre való tekintetből tetemesen megbővítettem. Készletben tartok arany, ezüst, nickel, aczéi férfi és női zsebórákat, nyak- és óralánczokat, karkötőket, fülönfüggőket, nyak- kendő-tűket, broschokat, gyűrűket, fali és asz- tali díszórákat, evőeszközöket, pipere tárgyaka s más eféleket.

Miután berendezett üzletemnek fölve a szolid ár, a pontos kiszolgálat s a vett áruk valódisá- ganak jótállása, szives tisztelettel kérem a má- lylen tisztelt közönség becses támogatását.

5-5

Spitz Antal óras és ékszerész.

Vérszegények, lábbadozók, sapkórosok, gyengélkedők, láztalan tüdőbetegek számára legjobb gyógyszer a dr. Kun Zoltán-féle

Vérképző labdac

1 üveg 60 darab rózsaszínre czukrozott labdaccsal 1 frt 80 kr.

Hurut, tüdővész, hideglelés, malária, Influenza, tüdő- és gégehurut, gyomorhurutban szenvedők számára legjobb gyógyszer a

dr. Kun Zoltán-féle Hurutellenes labdac

1 üveg 60 drb. égszínkék czukorral bevont labdac ára 1 frt 80 kr.

Női bajok ellen legjobb szer a dr. Kun Zoltán-féle

Innigálló por

1 doboz ára 1 frt 20 kr.

Az arcz- és kéz ápolására legjobb kenőcs a dr. Kun Zoltán Purpurin Crem 5 nap alatt minden szeplő és maj foltot eltávolít s a bőrnek gyönyörű bársony szerű külsőt ad 1 tégely ára 1 frt 20.

Minden eddig megjelent szájjvizek fölött legjobb a dr. Kun Zoltán-féle DENTIPURIN SZAJVIZ ellenszere a ragályos torokbajoknak is. 1 üveg ára 60 kr.

Kapható a készítőnél TRSTYANSZKY KÁROLY gyógyszerésznél Sárospatakon, s minden nagyobb forgalmu gyógyszerertárban. Főraktár: Török József gyógyszerertárban Budapest, Király-utca 12. Dr. Buday Emil gyógyszerésznél Budapest városház-tér. Sátoralja- Ujhelyben Widder Gyula gyógyszerész urnál

Az 1895. évi CAIROI s az 1896. évi LONDONI egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyenemű csuzos bántalmai, u. m.: köszvény, csuz, reuma, ischiás, asthma stb. ellen. Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültébb eseteknél is már egyszeri bedörzsolésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perez alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapest: Török József ur gyógyszerertárban király-utca 12. sz., és dr. Egger A. ur gyógyszerertárban vácei-kört 17. sz. Ugyazintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerertárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznél SATORALJA-UJHELY 52. szám.

Ugyazintén: Sárospatakon: Kádár Gyula és Trstyánszky Károly; Varannón: Gaál Sándor; Homonán: Szekerák Ambrus; Tokajban: Rothfuchs J.; Nagy-Mihályban: Tolvaj Imre urak gyógyszerertárban.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek

Karácsonyi ajándékul a „Pesti Hirlap“ nagy képes Naptára

Pesti Hirlap

POLITIKAI NAPILAP

Példányszám 50 és 60 ezer közt.

Mutatványszámok ingyen.

Munkatársak:

Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Dr. Kenedi Géza felelős szerkesztő, Beksics Gusztáv, Balogh Pál, Borostyáni Nándor, Toth Bela, Agai Adolf (Porzó), Kozma Andor (Koboz) Murai Károly, Kóbor Tamás, Gerő Ödön, Szabó Endre, Kálnay László, Dr. Vázsonyi Vilmos.

Előfizetési díj:

	<small>Csak</small> PESTI HIRLAP		PÁRISI DIVAT-tal <small>együtt</small>
Egy évre	14.—	Egy évre	18.—
Fél évre	7.—	Fél évre	9.—
Negyed évre	3.50	Negyed évre	4.50

Minden hóban jegyzéknapló.

Kiadóhivatal: Budapest, váczi-körút 78. szám.

Báli, menyasszonyi öltözetek. Egyszerű öltözetek párisi izléssel.

Mutatványszám ingyen.

Párisi divat

Megjelenik hetenként egyszer.

SZINES, ÉLŐ MODELLEK UTÁN KÉSZÜLT FÉNY-NYOMATU KÉPEKKEL,

SZABASRAJZOK, KÉZIMUNKÁK, ILLUSZTRÁLT REGÉNYEK STB.

Takarékosság izlés mellett.

Kimerítő magyarázat.

LEGSZEBB ÉS LEGOLCSÓBB MAGYAR DIVATLAP.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

	<small>csak</small> PÁRISI DIVAT		PESTI HIRLAP-pal <small>együtt</small>
Egész évre	8.—	Egész évre	18.—
Fél évre	4.—	Fél évre	9.—
Negyed évre	2.—	Negyed évre	4.50

Kiadóhivatal: Budapest, váczi-körút 78. szám.